

Orde van dienst voor PG Kapelle-Biezelinge-Eversdijk op 12 oktober 2025 – met viering van de Maaltijd van de Heer / het Heilig Avondmaal

Voorganger: ds. Douwe de Roest

Muzikale medewerking: Nellie de Visser (Orgel / piano) + zanggroep

De dienst wordt online uitgezonden via Kerkdienst Gemist. Gebruik bijvoorbeeld de link naar onze pagina: <https://shorturl.at/iNR36>

Dienst van de voorbereiding

Orgelspel voorafgaand aan de dienst

Binnenkomst van wie dienstdoen, welkomstwoord, mededelingen

Stilte, bemoediging en groet

Lied 212: 1, 2 (Laten wij zingend deze dag beginnen)

(Enkele inleidende woorden)

Gebed om Gods ontferming

Het gebed om ontferming wisselen we af met: Kyrie – door de zanggroep

Lied 146A: 1, 4, 5 (Laat ons de Heer lofzingen)

Dienst van het Woord

Moment met de kinderen

Lied 288 (Goedemorgen, welkom allemaal)

De kinderen gaan naar de kindernevendienst

Lied: "Laat er licht in ons hart, in ons leven zijn" (als gebed om Gods Geest) – door zanggroep

Laat er licht in ons hart, in ons leven zijn: Illumina.

Laat er liefde, en warmte en uitzicht zijn: Illumina.

Licht van boven, van binnen, van eeuwigheid.

Laat dat licht in de ziel van ons allen zijn: Illumina

Schriftlezing: Handelingen 16: 1-15 (NBV21)

Overweging in drie korte stukjes (deel 1)

Schriftlezing: Handelingen 16: 16-25 (NBV21)

Lied "Zing met ons mee uit alle macht" (Ev. Liedbundel 81, melodie o.a. lied 871)

Overweging in drie korte stukjes (deel 2)

Schriftlezing: Handelingen 16: 26-40 (NBV21)

Overweging in drie korte stukjes (deel 3)

Na de overweging is er tegelijkertijd:

Lied: "Lied van het lied" – door de zanggroep

Inzameling van de gaven

De kinderen komen terug uit kindernevendienst

Viering van de Maaltijd van de Heer

Tafelgebed

V: De Heer zal bij je zijn.

A: De Heer zal je bewaren.

V: Verhef je hart!

A: We zijn met ons hart bij de Heer.

V: Brengen we dank aan de Heer, onze God.
(Voorganger vervolgt tafelgebed)

A: Hij is onze dankbaarheid waardig

V: ... En daarom zingen wij, zoals overal ter wereld mensen u lof toezingen:

Lied 985: 1 (Heilig, heilig, heilig, hemelhoog verheven)

Vervolg tafelgebed, instellingswoorden, Onze Vader

Vredegroet

Nodiging, delen van brood, wijn, druivensap

Tijdens het delen / ontvangen van brood en wijn:

Lied: "Behüte mich, Gott" – door de zanggroep

Lied: "Jezus, U bent het licht in ons leven" – door de zanggroep

Dankgebed na de Maaltijd

Zending en zegen

Slotlied 657: 1, 2, 3 (Zolang wij ademhalen)

Zegen in de vorm van onderstaand lied als gezongen bede:

Lied "The Lord bless you" – door de zanggroep

Lied: "Laat er licht in ons hart, in ons leven zijn"

Laat er licht in ons hart, in ons leven zijn: Illumina.

Laat er liefde, en warmte en uitzicht zijn: Illumina.

Licht van boven, van binnen, van eeuwigheid.

Laat dat licht in de ziel van ons allen zijn: Illumina

Tekst "Zing met ons mee uit alle macht" (Ev. Liedbundel 81, melodie o.a. lied 871) 1, 3, 4, 6

Zing met ons mee uit alle macht, zing met ons mee te middernacht;

al zien wij nog de morgen niet, wij zingen toch dit vrolijk lied!

Zijn wij bezorgd, bedroefd of bang, dan zingen wij een nieuw gezang;
de vlam, ons door de Geest beloofd, wordt door geen duisternis gedooft.

Soms is ons lied een vuurkolom, soms blaast een Psalm de muren om –
dan is te horen, onverwacht hoe wie gelooft ten laatste lacht.

Zing met ons mee uit alle macht, zing met ons mee te middernacht,
zing met de hele kerk in koor en geeft het licht aan and'ren door.

Tekst "Lied van het lied" " (Tekst: Michaël Steehouder, muziek: Chris van Bruggen)

Er is een woord dat diep in mij gaat leven, er is een stem die zegt het in mijn oor,

er is een boek waarin het staat geschreven maar boven alles klinkt een hoge toon.

Refrein: Lied in mij dat zingt van leven, lied in mij dat vreugde brengt.
lied gedeeld door mij met velen, waarin ik mijzelf herken.

Is er de nacht van stilte aardedonker, is er de angst van zielsverlatenheid,
dan is er nog een lied dat wordt gevonden, een nieuw gezang dat klinkt weer wijd en zijd. *Refrein*

Er is de hoop dat mensen zich verzoenen, er is de droom van leeuw ligt naast het lam,
het visioen van brood en wijn voldoende, er is een zingen dat het anders kan. *Refrein*

En komt de dag dat alles weg zal zinken en stilte neemt mijn leven uit de tijd,
dan zal een lied nog in mij blijven klinken met iets erin van tijd en eeuwigheid. *Refrein*

Dank voor het lied dat verder gaat dan woorden, dank voor de stem die mij gegeven is,
dank voor de klank van noten en akkoorden, dank voor de zang die mensenleven is. *Refrein*

Tekst van de schriftlezingen:

Schriftlezing: Handelingen 16: 1-15 (NBV21)

[1] Hij kwam ook in Derbe en Lystra. In Lystra ontmoette hij een leerling die Timoteüs heette, de zoon van een gelovig geworden Joodse vrouw en een Griekse vader. [2] Timoteüs stond goed aangeschreven bij de gelovigen in Lystra en Ikonium, [3] en Paulus wilde hem met zich meenemen op reis. Hij liet hem eerst besnijden ter wille van de Joden in Lystra en Ikonium, die immers allen wisten dat Timoteüs een Griekse vader had. [4] Op hun tocht langs de steden stelden ze de gemeenteleden op de hoogte van de besluiten die door de apostelen en de oudsten in Jeruzalem waren genomen en droegen hun op zich daaraan te houden. [5] De gemeenten werden steeds sterker in het geloof en het aantal leerlingen nam dagelijks toe. [6] Ze trokken door Frygië en Galatië, omdat ze door de heilige Geest werden verhinderd Gods woord in Asia te verkondigen. [7] Toen ze bij de grens van Mysië kwamen, wilden ze doorreizen naar Bitynië, maar dat stond de Geest van Jezus hun niet toe. [8] Daarom trokken ze door Mysië tot ze de kustplaats Troas bereikten. [9] Daar kreeg Paulus 's nachts een visioen, waarin een man uit Macedonië hem toeriep: 'Steek over naar Macedonië en kom ons te hulp!' [10] Toen Paulus dit visioen had gezien, wilden we meteen naar Macedonië vertrekken, omdat we eruit opmaakten dat God ons geroepen had om aan de mensen daar het evangelie te verkondigen. [11] We gingen in Troas aan boord van een schip en zetten rechtstreeks koers naar Samotrake; de dag daarop voeren we verder naar Neapolis. [12] Van daar reisden we naar Filippi, een belangrijke stad in dat deel van Macedonië. In deze stad, die volgens Romeins recht wordt bestuurd, bleven we enkele dagen. [13] Op sabbat gingen we de stadspoort uit in de richting van de rivier, naar de plaats waar gewoonlijk werd gebeden. We gingen zitten en spraken de vrouwen toe die daar bijeen waren gekomen. [14] Een van onze toehoorders was een vrouw uit Tyatira die in purperstoffen handelde; ze heette Lydia en vereerde God. De Heer opende haar hart voor de woorden van Paulus. [15] Nadat zij en haar huisgenoten waren gedoopt, nodigde ze ons uit met de woorden: 'Als u ervan overtuigd bent dat ik in de Heer geloof, neem dan bij mij uw intrek.' Ze drong er bij ons sterk op aan.

Schriftlezing: Handelingen 16: 16-25 (NBV21)

[16] Een andere keer, toen we weer op weg waren naar de gebedsplaats, kwamen we een jonge slavin tegen die bezeten was door een geest en zo de toekomst kon voorspellen. Met haar waarzeggerij verdiende ze veel geld voor haar eigenaars. [17] Terwijl ze achter Paulus en ons aan liep, schreeuwde ze aan één stuk door: 'Deze mensen zijn dienaren van de allerhoogste God en verkondigen u hoe u gered kunt worden!' [18] Dat ging verscheidene dagen zo door. Toen Paulus er genoeg van kreeg, draaide hij zich om en zei tegen de geest: 'Ik beveel je in de naam van Jezus Christus: verlaat haar!' En op datzelfde moment ging de geest uit haar weg. [19] Toen haar eigenaars merkten dat ze hun bron van inkomsten kwijt waren, grepen ze Paulus en Silas vast en sleurden hen naar het marktplein, [20] waar ze hen voorleidden aan de stadsbestuurders. Ze zeiden: 'Deze mensen brengen onze stad in rep en roer. Het zijn Joden, [21] die een levenswijze verkondigen waarmee wij als Romeinen niet mogen instemmen en die we niet in praktijk mogen brengen.' [22] Ook de verzamelde menigte keerde zich tegen Paulus en Silas, waarna de stadsbestuurders hun de kleren van het lijf lieten scheuren en bevel gaven hen met stokslagen te straffen. [23] Nadat ze een groot aantal slagen hadden gekregen,

werden ze opgesloten in de gevangenis, waar de gevangenvaarder opdracht kreeg hen streng te bewaken. [24] Overeenkomstig dit bevel bracht hij hen naar de binnenste kerker en sloot hun voeten in het blok. [25] Om middernacht waren Paulus en Silas aan het bidden en zongen ze lofliederen voor God. De andere gevangenen luisterden aandachtig naar hen.

Schriftlezing: Handelingen 16: 26-40 (NBV21)

[26] Plotseling deed zich een hevige aardschok voor, zodat de gevangenis op haar grondvesten trilde; alle deuren sprongen open en bij iedereen schoten de boeien los. [27] De gevangenvaarder schrok wakker, en toen hij zag dat de deuren van de gevangenis openstonden, trok hij zijn zwaard om zelfmoord te plegen, want hij dacht dat de gevangenen ontsnapt waren. [28] Maar Paulus riep hem luidkeels toe: 'Doe uzelf niets aan, we zijn immers nog allemaal hier!' [29] De vaarder vroeg om een fakkel, rende naar binnen en viel bevend voor Paulus en Silas op de grond. [30] Hij bracht hen naar buiten en vroeg: 'Heren, wat moet ik doen om gered te worden?' [31] Ze antwoordden: 'Geloof in de Heer Jezus en u zult gered worden, u en uw huisgenoten.' [32] En ze verkondigden de boodschap van de Heer aan hem en aan iedereen die bij hem woonde. [33] Hoewel het midden in de nacht was, nam hij hen mee en maakte hun wonden schoon. Meteen daarna werden hij en zijn huisgenoten gedoopt. [34] Hij bracht hen naar zijn woning en zette hun daar een maaltijd voor. Hij en al zijn huisgenoten waren buitengewoon verheugd dat zij nu in God geloofden. [35] Bij het aanbreken van de dag zonden de stadsbestuurders enkele gerechtsdienaars naar de gevangenis met de opdracht om Paulus en Silas vrij te laten. [36] De gevangenvaarder stelde Paulus daarvan op de hoogte: 'Het stadsbestuur heeft mensen gestuurd om u vrij te laten. U mag dus vertrekken. Ga in vrede!' [37] Maar Paulus zei tegen de gerechtsdienaars: 'Ze hebben ons zonder vorm van proces in het openbaar stokslagen laten geven, hoewel we Romeins staatsburger zijn. Daarna hebben ze ons in de gevangenis opgesloten, en nu willen ze ons heimelijk laten gaan? Geen sprake van! Laat ze zelf maar komen om ons vrij te laten!' [38] De gerechtsdienaars brachten deze woorden over aan de stadsbestuurders, wie de schrik om het hart sloeg toen ze hoorden dat Paulus en Silas Romeinse burgers waren. [39] Dus gingen ze zelf naar de gevangenis, spraken op vriendelijke toon tegen hen en lieten hen vrij met het verzoek uit de stad te vertrekken. [40] Paulus en Silas verlieten de gevangenis en gingen naar het huis van Lydia, waar ze de gelovigen aantroffen. Na hen bemoedigend te hebben toegesproken, vertrokken ze.